

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. balandžio 20 d.*

Byloje T-318/03

Atomic Austria GmbH, įsteigta Altenmarkt (Austrija), atstovaujama advokatų
G. Kucsko ir C. Schumacher,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)
(VRDT), atstovaujamą G. Schneider ir B. Müller,

atsakovė,

* Proceso kalba: vokiečių.

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis

Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, įsteigta Onil (Ispanija),

dėl 2003 m. liepos 9 d. VRDT Antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 95/2003-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Atomic Austria GmbH* ir *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA*, panaikinimo

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir I. Pelikánová,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į 2003 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautą ieškinį,

atsižvelgęs į 2004 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos kanceliarijoje gautą atsakymą į ieškinį,

įvykus 2004 m. lapkričio 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2000 m. lapkričio 13 d. Ispanijos bendrovė *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė paraišką įregistruoti prekių ženklą.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo ATOMIC BLITZ.
- 3 Pagal peržiūrėtą ir pataisytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos, prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso 28 klasei ir atitinka šį aprašymą: „žaidimai ir žaislai; gimnastikos ir sporto reikmenys, nepriskirti prie kitų klasių“.

4 2001 m. liepos 9 d. ši paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 60/2001.

5 2001 m. spalio 3 d. bendrovė *Atomic Austria GmbH* (toliau – ieškovė), remdamasi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu, pateikė protestą dėl paraiškos įregistruoti prekių ženklą. Protestas buvo grindžiamas penkiais ankstesniais prekių ženklais, sudarytais iš žymens ATOMIC (toliau – ankstesni prekių ženklai), Austrijoje įregistruotais kaip:

— prekių ženklas Nr. 75 086, dėl kurio paraiška pateikta 1973 m. kovo 16 d. ir kuris įregistruotas 1973 m. rugpjūčio 23 d.,

— prekių ženklas Nr. 76 640, dėl kurio paraiška pateikta 1974 m. vasario 8 d. ir kuris įregistruotas 1974 m. kovo 15 d.,

— prekių ženklas Nr. 85 558, dėl kurio paraiška pateikta 1977 m. kovo 2 d. ir kuris įregistruotas 1977 m. gegužės 16 d.,

— prekių ženklas Nr. 97 370, dėl kurio paraiška pateikta 1981 m. kovo 27 d. ir kuris įregistruotas 1981 m. liepos 22 d.,

— prekių ženklas Nr. 106 849, dėl kurio paraiška pateikta 1984 m. birželio 28 d. ir kuris įregistruotas 1984 m. rugsėjo 10 d.

- 6 Prie ieškovės protesto kiekvienam ankstesniam prekių ženklui buvo pridėtas išrašas iš Austrijos prekių ženklų registro su vertimu į anglų kalbą bei VRDT ieškovę atstovaujancio patentinio patikėtinio patvirtinimas, kad „<...> visos penkios registracijos yra galiojančios prekėms, nurodytoms išrašuose ir atitinkamuose mano vertimuose“. Ant išrašų nurodyta data buvo 1999 m. balandžio 19 diena.
- 7 2001 m. lapkričio 23 d. laišku VRDT Protestų skyrius informavo ieškovę, kad apie jos protestą pranešta paraišką pateikusiai bendrovei ir jai suteiktas keturių mėnesių terminas (iki 2002 m. kovo 23 d.) pateikti visus papildomus faktus, įrodymus ar pastabas, kurios, jos nuomone, būtinos grindžiant protestą.
- 8 Prie šio laiško buvo pridėtas aiškinamasis raštas dėl grindžiant protestą reikalingų įrodymų (toliau – aiškinamasis raštas). Nei laiške, nei aiškinamajame rašte nebuvo aiškaus nurodymo pateikti konkrečius trūkstamus dokumentus.
- 9 Per nustatytą terminą ieškovė nepateikė jokie papildomo dokumento, pagrindžiančio protestą.
- 10 2002 m. gruodžio 9 d. sprendimu VRDT Protestų skyrius atmetė protestą, nes ieškovė per nustatytą terminą nepateikė ankstesnių prekių ženklų registracijos galiojimo pratęsimo įrodymų, patvirtinančių jų teisinį galiojimą.

- 11 2003 m. sausio 17 d. ieškovė pareiškė apeliaciją dėl VRDT Protestų skyriaus sprendimo. Ieškovė tvirtina, kad Protestų skyrius neatsižvelgė į patentinio patikėtinio patvirtinimą, jog pateiktose išrašų kopijose nebuvo nieko, kas rodytų registracijos galiojimo pasibaigimą, ir kad Protestų skyrius turėjo aiškiai pareikalauti ieškovės pateikti trūkstamus dokumentus.
- 12 2003 m. liepos 9 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji Apeliacinė taryba atmetė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 13 Apeliacinė taryba pažymėjo, kad prie VRDT 2001 m. lapkričio 23 d. laiško pridėtame aiškinamajame rašte buvo aiškiai ir nedviprasmiškai sakoma, kad ankstesnių prekių ženklų registracijos galiojimo pratęsimas turi būti patvirtintas registracijos galiojimo pratęsimo sertifikatu ar kitu lygiaverčiu įrodymu. Ji nusprendė, kad VRDT ieškovę atstovaujančio patentinio patikėtinio ankstesnių prekių ženklų galiojimo patvirtinimas negali būti laikomas įrodymu, lygiaverčiu oficialiam registracijos galiojimo pratęsimo sertifikatu. Pagaliau ji pažymėjo, kad tai, jog aiškinamasis raštas buvo pridėtas prie 2001 m. lapkričio 23 d. laiško, skiria šią bylą nuo tų, kuriose Apeliacinė taryba priėmė ieškovės nurodytus sprendimus, kuriuose buvo nuspėta, kad Protestų skyrius turėjo atsiųsti papildomą prašymą.

Procesas

- 14 2004 m. spalio 27 d. laišku VRDT pateikė kelias pastabas dėl pranešimo apie bylą.

- 15 Po 2004 m. lapkričio 16 d. posėdžio Pirmosios instancijos teismas pasiūlė šalims pateikti teisės normas, reglamentuojančias prekių ženklo apsaugos laikotarpį Austrijos teisėje. Ieškovė ir VRDT į šį raginimą atsakė atitinkamai 2004 m. lapkričio 25 d. ir 2004 m. lapkričio 29 d. laiškais.
- 16 Gavus šalių atsakymus, žodinė proceso dalis buvo baigta 2004 m. gruodžio 10 d.

Šalių reikalavimai

- 17 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

- 18 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 19 Savo ieškiniui paremti ieškovė nurodo tris ieškinio pagrindus: pagrindinį – kad Apeliacinė taryba nesukritikavo neatsižvelgimo į jos pateiktus įrodymus, ir du subsidiarius – kad Apeliacinė taryba nelaikė procedūros pažeidimu Protestų skyriui ieškovei nenurodžius tam tikrų trūkstančių dokumentų ir kad Apeliacinė taryba nepatvirtino, jog Protestų skyrius pažeidė teisėtų lūkesčių principą, nenurodydamas pasikeitusios savo praktikos.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo dėl Protestų skyriaus neatsižvelgimo į pateiktus įrodymus

- 20 Pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje ieškovė tvirtina, kad išrašas iš Austrijos prekių ženklų registro, kurį ji pateikė, yra pakankamas prekių ženklų registracijos galiojimo įrodymas. Antroje dalyje ji subsidiariai tvirtina, kad toks įrodymas buvo pateiktas patentinio patikėtinio patvirtinimu.

- 21 Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmą šio ieškinio pagrindo dalį.

Šalių argumentai

- 22 Ieškovė tvirtina, kad prie 2001 m. spalio 3 d. protesto pridėta medžiaga buvo pakankama. Ji mano, kad buvo pateikti 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1), 16 taisyklės 2 dalyje reikalaujami įrodymai, nes oficialus registro išrašas apie ankstesnius prekių ženklus leido manyti, kad nagrinėjami prekių ženklai vis dar galioja. Iš tikrųjų, kaip mano ieškovė, jei išrašų padarymo metu ankstesnių prekių ženklų apsauga būtų, pavyzdžiui, pasibaigusi, Austrijos patentų biuras (*Österreichisches Patentamt*) būtų galėjęs juose tą pažymėti. Kadangi ieškovės pateiktuose su ankstesniais prekių ženklais susijusiuose išrašuose tokios žymos nėra, Protestų skyrius neturėjo jokios priežasties manyti, kad registracijos galiojimo laikas yra pasibaigęs.
- 23 Be to, nuo išrašų padarymo momento iki protesto pateikimo nebuvo būtinas joks ankstesnių prekių ženklų galiojimo pratęsimas, išskyrus prekių ženklui Nr. 97 370. Todėl ieškovė mano, kad pagal aiškinamąjį raštą nereikėjo pateikti prekių ženklų galiojimo pratęsimo sertifikato ar jam lygiavertį įrodymą.
- 24 Per posėdį ieškovė pabrėžė, kad oficialiame dokumente nurodytas prekių ženklo apsaugos laikas negarantuoja, kad prekių ženklas bus būtinai saugomas per visą šį laikotarpį. Pirma, apsauga gali būti atnaujinta; iš tikrųjų Austrijoje registracija gali būti atnaujinama per šešis mėnesius nuo apsaugos galiojimo pasibaigimo. Antra, prekių ženklo galiojimas teismo sprendimu gali būti panaikintas nepasibaigus šiam terminui arba pats prekių ženklo savininkas gali atsisakyti savo prekių ženklo. Iš to ieškovė daro išadą, kad net prekių ženklo apsaugos laiko nurodymas negarantuoja, kad prekių ženklas bus tikrai saugomas iki nurodytos datos ir kad dėl to apsaugos laikas neturi tokios reikšmės kaip kitos prekių ženklo charakteristikos, pavyzdžiui, juo saugomų prekių ir paslaugų sąrašas.

- 25 Be to, ieškovė per posėdį tvirtino, kad *Österreichisches Patentamt* neišduoda specialių prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimo sertifikatų. Esant tokiai situacijai, ieškovė nusprendė ankstesnių prekių ženklų galiojimą įrodyti registro išrašais.
- 26 VRDT primena, kad protestą pateikusi šalis turi pateikti ankstesnių teisių, kuriomis grindžiamas protestas, buvimo įrodymus. Ankstesnio prekių ženklo įrodymas apima ir galimo jo galiojimo pratęsimo įrodymą. Iš tikrųjų, nepratęsus galiojimo, prekių ženklas nebegalioja ir nebėra kliūtis registruojant naujus prekių ženklus.
- 27 VRDT teigia, kad prie ieškovės protesto pridėti *Österreichisches Patentamt* registro išrašai apie ankstesnius prekių ženklus neleido nustatyti ankstesnių prekių ženklų apsaugos galiojimo pasibaigimo datos – pagrindinio prekių ženklu suteikiamos teisės elemento. Ieškovei nepateikus konkrečių paaiškinimų dėl ankstesnių prekių ženklų apsaugos laiko, VRDT nusprendė, kad šis laikas yra dešimt metų. Taigi, šis laikas jau baigėsi visiems ankstesniems prekių ženkams, įregistruotiems nuo 1973 iki 1984 metų.
- 28 VRDT, siūlydama *mutatis mutandis* taikyti principus, kurie buvo suformuluoti 2003 m. lapkričio 17 d. Pirmosios instancijos teismo nutartyje *Strongline prieš VRDT – Scala (SCALA, T-235/02, Rink. p. II-4903)*, taip pat tvirtina, kad tai, jog apsaugos galiojimo laiko pasibaigimo datos nematyti registro išrašuose, užkerta kelią kitai protesto procedūrai šaliai su pakankamu užtikrintumu nustatyti ankstesnių prekių ženklų teisinį statusą ir kam jie priklauso. Todėl VRDT mano, kad vien pateikti išrašai neįrodo ankstesnių prekių ženklų egzistavimo.

- 29 Posėdžio metu VRDT pridūrė, kad ieškovės pateikti išrašai jų pateikimo VRDT metu buvo per seni. Ji taip pat nurodė, kad net jei ieškovė negalėjo pateikti oficialaus prekių ženklo galiojimo pratęsimo sertifikato, vis dėlto ji galėjo įrodyti ankstesnių prekių ženklų galiojimo pratęsimą, pateikdama Austrijos teisės, reglamentuojančios prekių ženklų apsaugos laiką, ištraukas arba *Österreichisches Patentamt* ankstesnių prekių ženklų įregistravimo lydraščius.
- 30 Be to, VRDT pateikė ne vieną argumentą, galintį patvirtinti šio ieškinio pagrindo pirmąją dalį bei prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 31 Pirmiausia, Pirmosios instancijos teismas primena, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 penktos konstatuojamosios dalies, Bendrijos teisės aktai, susiję su prekių ženklais, nepakeičia valstybių narių prekių ženklus reguliuojančių teisės aktų. Šiuo reglamentu sukurta sistema įpareigoja VRDT atsižvelgti į ankstesnių nacionalinių prekių ženklų ar teisių egzistavimą.
- 32 Šio reglamento 8 straipsnio 1 dalis, skaitoma kartu su 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii ir iii papunkčiais, nustato, kad ankstesnio nacionalinio ar tarptautinio prekių ženklo, galiojančio valstybėje narėje, savininkas nustatytais sąlygomis gali užprotestuoti Bendrijos prekių ženklo įregistravimą.

- 33 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies *in fine* procedūros dėl santykinių atsisakymo registruoti paraiškas pagrindų atveju, protestuojanti dėl Bendrijos prekių ženklo registravimo šalis, remdamasi nacionaliniu ankstesniu prekių ženklu, turi įrodyti apsaugos buvimą, o tam tikrais atvejais ir jos apimtį.
- 34 Tačiau VRDT turi išnagrinėti, ar protesto procedūros metu yra tenkinamos nurodomos santykinių atsisakymo registruoti paraišką pagrindų taikymo sąlygos. Tokiu atveju ji turi įvertinti šalių nurodytų ir pateiktų faktų realumą ir jų įrodomąją galią.
- 35 Jai gali būti nurodyta atsižvelgti, be kita ko, į nacionalinę teisę valstybės narės, kurioje ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, yra saugomas. Tokiu atveju VRDT *ex officio*, jos nuomone, tinkamomis priemonėmis, turi pasidomėti atitinkamos valstybės nacionaline teise, jei tokia informacija yra būtina, vertinant santykinių atsisakymo registruoti paraišką pagrindų taikymo sąlygas, ypač nurodytų faktų realumą ir šalių pateiktų dokumentų įrodomąją galią. Iš tikrųjų, apribojant VRDT atliekamo tyrimo faktinį pagrindą, iš jos neatimama teisė, be kita ko, atsižvelgti į protesto procedūroje dalyvaujančių šalių pateiktus tinkamus ir plačiai pripažintus faktus, tai yra tuos, kuriuos bet kuris asmuo gali žinoti arba apie kuriuos gali sužinoti iš viešai prieinamų šaltinių (2004 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Ruiz-Picasso ir kt. prieš VRDT – Daimler Chrysler (PICARO)*, T-185/02, Rink. p. II-1739, 29 punktą, kuris nėra ginčijamas apeliaciniame skunde).
- 36 VRDT taip pat gali, jei mano tai esant reikalinga, paprašyti šalių pateikti paaiškinimus tam tikrais konkrečiais klausimais dėl nacionalinės teisės. Vis dėlto suinteresuota šalis neprivalo savo iniciatyva pateikti bendros informacijos apie atitinkamoje valstybėje galiojančią intelektinės nuosavybės teisę.

- 37 VRDT pateiktų įrodymų ir faktų nagrinėjimas turi būti atliekamas nepažeidžiant šalių teisės į gynybą protesto procedūroje ir teisės į teisingą procesą principų. Jei prašymą dėl Bendrijos prekių ženklo pateikęs asmuo abejoja protestą pareiškusios šalies nurodytos ankstesnės teisės buvimą liudijančių dokumentų įrodomąja galia ar šios teisės apimtimi, jis gali šias abejones išreikšti VRDT procedūros metu, kuri turi kruopščiai išnagrinėti tokias pastabas.
- 38 Vis dėlto VRDT negali atsisakyti visiškai įvertinti faktų ir pateiktų dokumentų, motyvuodama tuo, kad protestą pateikusi šalis savo iniciatyva turi pateikti išsamią informaciją ir įrodymus apie teisę valstybės narės, kurioje yra saugomas ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas.
- 39 Be to, pažymėtina, kad nei Reglamentas Nr. 40/94, nei Reglamentas Nr. 2868/95 nenurodo įrodymų, kuriuos turi pateikti protestą pateikusi šalis, siekdama įrodyti ankstesnės teisės buvimą, privalomos formos. Reglamentas Nr. 2868/95 16 taisyklės 2 dalyje tik nurodo, kad „jei protestas grindžiamas ankstesniu ženklu, kuris nėra Bendrijos prekės ženklas, prie protesto pranešimo turėtų būti pridėti ankstesnio ženklo registracijos arba paraiškos padavimo įrodymai, pavyzdžiui, registracijos pažymėjimas“. Be to, Reglamento Nr. 40/94 76 straipsnio 1 dalis, susijusi su VRDT procedūroje įrodymų pateikimu ir gavimu, numato tik nebaigtinį galimų priemonių sąrašą („<...> įrodymų pateikimo ir gavimo priemonės yra <...>“).
- 40 Iš to, visų pirma, matyti, kad protestą pateikusi šalis yra laisva pateikti VRDT įrodymus, kuriuos ji mano esant reikalingus pagrįsti savo protestą, ir, antra, VRDT turi išnagrinėti visus pateiktus įrodymus, kad išsiaiškintų, ar jie iš tikrųjų yra ankstesnio prekių ženklo įregistravimo ar paraiškos dėl jo padavimo įrodymai, ir neturi teisės iš karto atmesti tam tikrų įrodymų kaip nepriimtinių dėl formos trūkumų.

41 Šią išvadą patvirtina ir valstybių narių administracinės praktikos skirtumai. Iš tikrųjų, jei VRDT galėtų nustatyti pateiktinų įrodymų formos reikalavimus, tai tam tikrais atvejais tokių įrodymų pateikimas šalims taptų neįmanomas. Taip galėjo atsitikti šioje byloje, kadangi ieškovė tvirtina, ko nepaneigė VRDT, kad *Österreichisches Patentamt* neišrašo oficialių dokumentų, patvirtinančių prekių ženklų registracijos atnaujinimą, ir dėl to ieškovė negalėjo pateikti tokio dokumento.

42 Šioje byloje ieškovė pateikė 1999 m. balandžio 19 d. *Österreichisches Patentamt* padarytus išrašus. Ant penkių išrašų, atitinkančių kiekvieną ankstesnį prekių ženklą, grafa „Galioja iki“ buvo tuščia. Todėl šie dokumentai patvirtina ankstesnių prekių ženklų galiojimą išrašų padarymo metu, t. y. 1999 m. balandžio 19 d. Iš išrašų taip pat matyti, kad ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti atitinkamai 1973 m. rugpjūčio 23 d. (prekių ženklas Nr. 75 086), 1974 m. kovo 15 d. (prekių ženklas Nr. 76 640), 1977 m. gegužės 16 d. (prekių ženklas Nr. 85 558), 1981 m. liepos 22 d. (prekių ženklas Nr. 97 370) ir 1984 m. rugsėjo 10 d. (prekių ženklas Nr. 106 849).

43 Ieškovei nenurodžius konkrečios informacijos, Apeliacinė taryba preziumavo, kad prekių ženklų apsaugos laikas pagal Austrijos teisę yra dešimt metų nuo įregistravimo. Net jei, kaip matyti iš Pirmosios instancijos teismo siūlymu šalių pateiktų vidaus teisės taisyklių, yra akivaizdu, kad VRDT prezumpcija buvo teisinga, šiuo klausimu pastebėtina, kad VRDT, būdama specializuota Bendrijos įstaiga intelektinės nuosavybės srityje ir turinti didelę patirtį šioje srityje, neturėjo pasitenkinti paprasta pagrindinių faktų dėl ankstesnių prekių ženklų apsaugos prezumpcija. Iš tikrųjų, pirma, Apeliacinė taryba veikė prieštarinčiai, remdamasi preziumuojamu dešimties metų Austrijos prekių ženklo apsaugos terminu ir

atsisakydama visiškai taikyti šią prezumpciją dėl apsaugos termino, vertindama ieškovės pateiktų registro išrašų reikšmę. Antra, iš šio sprendimo 31–41 punktų matyti, kad Apeliacinė taryba turėjo patikrinti prekių ženklų apsaugos laiką Austrijoje pagal šios valstybės teisę.

44 Remiantis 1970 m. įstatymo dėl prekių ženklų apsaugos (*Markenschutzgesetz*) 19 straipsnio 1 dalimi, Austrijos prekių ženklo apsauga baigiasi praėjus dešimčiai metų nuo to mėnesio pabaigos, kurį prekių ženklas buvo įregistruotas. Šis terminas gali būti atnaujintas. Atnaujinimo atveju naujas dešimties metų apsaugos terminas pradedamas skaičiuoti kitą dieną po ankstesnio termino pasibaigimo, neatsižvelgiant į faktinę galiojimo pratęsimo datą.

45 Iš to išplaukia, kad, siekiant išlaikyti apsaugą, kiekvieno ankstesnio prekių ženklo registracija turėjo būti atnaujinta kas dešimt metų. Šio sprendimo 42 punkte nurodytas faktas, kad visi ankstesni prekių ženklai galiojo 1999 m. balandžio 19 d., reiškia, kad atitinkamai 1991 m. (prekių ženkliui Nr. 97 370), 1993 m. (prekių ženkliui Nr. 75 086), 1994 m. (prekių ženkliui Nr. 76 640 ir prekių ženkliui Nr. 106 849) ir 1997 m. (prekių ženkliui Nr. 85 558) turėję būti registracijos atnaujinimai buvo iš tikrųjų atlikti. Taigi, tai reiškia, kad prekių ženklo Nr. 75 086 apsaugos laikas buvo iki 2003 m. rugpjūčio 31 d., prekių ženklo Nr. 76 640 – iki 2004 m. kovo 31 d., prekių ženklo Nr. 85 558 – iki 2007 m. gegužės 31 d., prekių ženklo Nr. 97 370 – iki 2001 m. liepos 31 d. ir prekių ženklo Nr. 106 849 – iki 2004 m. rugsėjo 30 dienos.

46 Priešingai nei tvirtina VRDT, ieškovės pateikti išrašai leido nustatyti ankstesnių prekių ženklų apsaugos pasibaigimo datą bei daryti išvadą, kad keturi iš penkių ankstesnių prekių ženklų (išskyrus prekių ženklą Nr. 97 370) vis dar galiojo Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo metu, t. y. 2003 m. liepos 9 dieną.

- 47 Tai, kad išrašai jų pateikimo VRDT metu buvo daugiau nei 29 mėnesių senumo, negali paneigti tokios išvados. Iš tikrųjų net jei ieškovei būtų buvę geriau pateikti naujesnius išrašus, šio sprendimo 45 ir 46 punktuose esantis vertinimas nepriklauso nuo išrašų naujumo. Be to, akivaizdu, kad penkių ankstesnių prekių ženklų statusas nepasikeitė nuo išrašų padarymo momento iki jų pateikimo. Pagaliau ieškovės patentinis patikėtinis nusprendė pridėti savo ankstesnių prekių ženklų galiojimo patvirtinimo ištraukas, kad padengtų šį trūkstamą laikotarpį, kuris neišvengiamai susidaro pateikiant oficialius dokumentus.
- 48 Taip pat atmestinas VRDT argumentas, kad ieškovė galėjo pateikti atitinkamas Austrijos teisės ištraukas arba *Österreichisches Patentamt* ankstesnių prekių ženklų įregistravimo sertifikatų lydraščius, kad įrodytų ankstesnių prekių ženklų registracijos pratęsimą.
- 49 Iš tikrųjų, kaip nurodyta šio sprendimo 31–41 ir 43 punktuose, ieškovė neprivalėjo savo iniciatyva pateikti bendrą informaciją apie Austrijos prekių ženklų teisę.
- 50 Lydraščiuose, sprendžiant pagal VRDT per posėdį kaip pavyzdį pateiktą jų tekstą, yra tik bendri teiginiai, kartojantys 1970 m. *Markenschutzgesetz* nuostatas dėl apsaugos laiko. Todėl šių lydraščių pateikimas neturėtų jokios reikšmės šioje byloje.
- 51 Pagaliau dėl VRDT nurodytos teismų praktikos dėl pareigos pateikti tinkamą įrodymų ir dokumentų vertimą (minėta nutartis *SCALA*), Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad, nors rungimosi principas reikalauja, jog kita Protesto

procedūros šalis galėtų bylos kalba susipažinti su ieškovės pateiktais įrodymais, tačiau tai negali būti aiškinama taip, kad tokių įrodymų pakanka, norint įsitikinti ankstesnių prekių ženklų buvimu, nesikreipiant tai šaliai į patarėją ar visuotinai prieinamus informacijos šaltinius, nenurodytus pateiktuose įrodymuose.

52 Todėl šio ieškinio pagrindo pirmoji dalis yra tenkintina.

53 Todėl ginčijamas sprendimas yra naikintinas neatsižvelgiant į VRDT nurodytus argumentus, pagrindžiančius ieškovo pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, ir todėl Pirmosios instancijos teismui nereikia nagrinėti jų priimtimumo.

54 Patenkinus pirmąjį ieškinio pagrindą, subsidiariai nurodyti pagrindai yra nenagrinėtini.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2003 m. liepos 9 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 95/2003-2).**
2. **Priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) bylinėjimosi išlaidas.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Paskelbta 2005 m. balandžio 20 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

J. Pirrung